

лізмами. Фразеологізми-інтернаціоналізми античного походження – винятково цікаве мовне явище для майбутніх істориків, бо переконають, що доба Античності, її героїчний пафос, не залишили байдужими три національні культури.

Отже, аналіз фразеологічних одиниць, наявних у рідній та іноземних мовах, сприяє поглибленому вивченню історичних і культурних особливостей періоду Античності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ангарова Л. М. Методичні вказівки до курсу „Перекладацький аналіз науково-технічного тексту” на тему „Інтернаціоналізми та „фальшиві друзі перекладача” в науково-технічній літературі” (для спеціальності „Переклад”) / Л. М. Ангарова, О. М. Васильєва. – Маріуполь : ПДТУ, 2005. – 34 с.
2. Гуревич В. В. Русско-английский фразеологический словарь / В. В. Гуревич, Ж. А. Дозорец. – М. : Эксмо, 2004. – 656 с.
3. Фразеологизм // Словарь-справочник лингвистических терминов / Д. Э. Розенталь, А. М. Теленкова. – М. : Просвещение, 1996. – С. 137.

Антоніна Таборовець

*студентка фізико-математичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

МЕТОД ПРОЕКТІВ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У наш час складно уявити навчальний процес без активного використання інформаційно-комунікаційних технологій. Комп'ютер забезпечує швидкий доступ до інформації, чим є зручним для людини, яка прагне стати всебічно і гармонійно розвиненою; викликає природний інтерес; посилює мотивацію. Завдання школи і полягає в тому, щоб виховати всебічно- і гармонійно розвинену особистість, здатну самостійно діяти і приймати рішення.

О. Гайнова зазначає: “Дітей можна порівняти з насінням. Якщо покласти його в родючий ґрунт, воно дасть багатий урожай” [1]. Це дійсно так, але ми вважаємо, що учень сам повинен вирішити, який напрям є для нього найцікавішим (домінуючим), а вчитель мусить підтримати цей вибір, акцентуючи увагу вихованця на тому, що знання в інших сферах так само сприятимуть реалізації задумів учня щодо подальшої освіти та працевлаштування. Школа покликана допомагати майбутньому фахівцеві в оволодінні технологіями життєтворчості, створити умови для розкриття потенціалу самопізнання, самооцінки, самореалізації, інтеграції в соціокультурний простір [4].

Однією з технологій, яка допомагає визначити рівень сформованості життєвозначущих компетенцій, є метод проектів. Учителі

англійської мови досить часто для викладання нового та закріплення вивченого матеріалу використовують комп'ютерні презентації з метою зробити урок не тільки інформативним, але й видовищним, яскравим. Такі презентації можуть створюватися учнями, адже презентація – це один із можливих результатів проекту, що ґрунтується на пошукові нової, цікавої інформації та на творчих ідеях. Проте відомо, що одним із основних недоліків використання комп'ютера є обмеження спілкування дитини з довкіллям, що неприйнятне при вивченні англійської мови. Саме тому кінцевим продуктом проектної діяльності учнів на уроці англійської мови можуть бути стіннівка, малюнок, твір тощо.

Незважаючи на дошкульну критику, якої метод проектів зазнав на початку ХХ сторіччя, важко заперечити, що проектна діяльність дає учневі можливість проявити самостійність, уміння планувати і контролювати свою діяльність. Так, у навчанні англійської мови метод проектів дозволяє використовувати мову в ситуаціях реального повсякденного життя, що, безсумнівно, сприяє кращому засвоєнню і закріпленню знань [3].

Робота над проектом традиційно проводиться в чотири етапи: підготовчий, робочий, презентація, підбиття підсумків. Якщо проект є груповим і виконується під загальним гаслом “Навчання у співпраці” – “Cooperative Learning” [2], завдання вчителя на кожному з етапів полягає в забезпеченні сприятливої, творчої, дружньої атмосфери, згуртуванні колективу.

Перед початком створення проекту учням слід глибоко опрацювати мовний матеріал з вибраної теми, ретельно спланувати подальшу роботу (призначити відповідальних за кожен вид діяльності тощо) та переконатись у навичках використовувати Інтернет для пошуку необхідної інформації. Крім того, дуже важливо враховувати вік дітей, адже дібраний текстовий матеріал може містити чимало незнайомих слів.

Другий – робочий – етап є найвідповідальнішим, адже вдало дібрана і цікава інформація – фундамент успішного проекту. Діти не повинні обмежуватися матеріалом підручників з англійської мови, а користуватися додатковою інформацією з довідників, посібників, журналів, енциклопедій та Інтернету.

Якщо учні працюють у мікро групах, то третій етап – це етап, у ході якого вони неодмінно демонструють уміння працювати разом, підтримувати один одного, адже саме ці риси допомагають здобувати перемогу в будь-якому виді діяльності.

На етапі підбиття підсумків необхідно оцінювати не лише процес, але й результат [1]. Учитель може запропонувати дітям оцінити самих себе й обґрунтувати оцінку. Це допоможе йому краще пізнати свій клас, перевірити здатність дітей до самоаналізу, а також визначити рівень згуртованості колективу.

Кожен етап створення проекту є значущим, потребує не лише багато зусиль, знань і відповідальності, але й зацікавленості тих, хто його створює. Але якими б старанними і розумними не були учні, вони не зможуть ідеально виконати вибране завдання через брак життєвого досвіду. Саме тому вчитель увесь час повинен допомагати, вносити корективи, робити зауваження та заохочувати похвалою.

ЛІТЕРАТУРА

3. Гайнова О. М. Проектна діяльність учнів на уроках англійської мови / О. М. Гайнова // Англійська мова та література. – 2005. – № 30. – Р. 2–6.
4. Зіннуров Е. І. Робота над проектами під час вивчення англійської мови / Е. І. Зіннуров // Англійська мова та література. – 2004. – № 10. – С. 2–6.
5. Самойленко Н. Навчання учнів методом проектів / Н. Самойленко // ENGLISH: Додаток до газ. “Шкільний світ”. – 2007. – № 17. – С. 3–5.
6. Юдкіна Т. І. Використання методу проектів на сучасному уроці англійської мови / Т. І. Юдкіна // Англійська мова та література. – 2007. – № 11. – С. 4–7.

Наталія Тесленко

*студентка природничого факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ЗООМОРФІЗМИ ЯК ВІДБИТТЯ ЦІННІСНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

У словниковому складі кожної мови існують особливі експресивно-оцінюючі одиниці, що є засобами вторинної номінації. Змістом цих вторинних форм є не самі факти об’єктивного досвіду, але відношення до них носіїв мови. Зооморфізми в німецькій мові – це одна з універсальних тенденцій метафоризації, у результаті якої здійснюється перенос назв тварин для позначення людей. Так, мавпа в німецькій фразеології персоніфікує спритність: *mit affenartiger Geschicklichkeit* – “зі спритністю мавпи”, шаленість: *einen Affen an jemandem gefressen haben* – “бути без розуму від кого-небудь”;